

Solidariteit met de strijd in Griekenland

De kapitalistische economische crisis zet onstuitbaar door. De aard van de kapitalistische crisis maakt blijvende oplossingen onmogelijk. Het ene gat wordt met het andere gevuld. De crisis is het onvermijdelijke gevolg van de fundamentele tegenstellingen van het kapitalisme. Daar in staat vermaatschappelijking van de productie staat haaks op het privébezit van de productiemiddelen. Het systeem genereert voortdurend perioden van overproductie. Niet de behoeften van de bevolking staan centraal, maar winst- en overlevingsstrategieën van het kapitaal. De illusie wordt doorgeprikt dat het kapitalisme kan zorgen voor groei en vooruitgang en dat werkers en kapitalisten een gezamenlijk belang hebben bij de voortzetting van het systeem. Maar het kapitalisme is de oorzaak van de crisis en is niet in staat de problemen definitief op te lossen.

Steeds grotere delen van de bevolking geloven de geruststellende commentaren dat de crisis voorbij zou zijn niet meer. Zij merken aan den lijve dat het systeem geen duurzame oplossingen heeft voor de problemen. Zij zien dat alleen bekende oplossingen worden aangedragen die vooral de bevolking treffen terwijl de **private** banken en bedrijven overeind worden gehouden met reusachtige injecties van **publieke** middelen. Zij zien dat zij voor redding van het systeem moeten opdraaien terwijl met deze politiek opnieuw de basis wordt gelegd voor verdieping van de crisis. Tot nu toe pikt een meerderheid van de bevolking nog het gestuntel van politici en verantwoordelijken voor het kapitalistische stelsel om de crisis te bezweren. Zij ziet geen alternatief en uitvoering van de aangekondigde maatregelen zullen pas na de verkiezingen in volle hevigheid worden gevoeld.

De Griekse bevolking beet het spits af in Europa. Zij werd als eerste geconfronteerd met de drastische aanslagen op inkomen, pensioenen en voorzieningen die ook in andere Europese landen in het vooruitzicht zijn gesteld. Zij staat vooraan in de strijd tegen het afwentelen van de gevolgen van de crisis op de bevolking. Het daadkrachtige optreden van de Communistische Partij van Griekenland (KKE) en haar vakbondsstrijdorganisatie PAME geven richting aan het verzet van de Griekse bevolking. Op 15 mei jl. demonstreerden meer dan 100.000 mensen tijdens een van de vele demonstraties georganiseerd door de Griekse communisten. Hun strijdbaarheid komt niet uit de lucht vallen. Aan de organisatie van dit verzet werd, zowel praktisch als theoretisch al jaren gewerkt. De kracht van de Griekse communisten is vooral het laatste decennium sterk toegenomen. Griekenland is daarom ook een testcase, een poging van de Griekse en Europese burgerij om de krachtsverhoudingen tussen heersende klasse en arbeidersbeweging te toetsen.

De pogingen om de Griekse bevolking af te schilderen als lui, gemakzuchtig of onproductief moet de rijke Griekse kapitalisten en hun verbanden met die in de andere landen van Europa buiten schot houden. Zij waren het die met Griekse begrotingscijfers goochelden, zij staken Europese subsidies in hun zakken. De meerderheid van de Griekse bevolking werkt hard voor een relatief laag loon. De economische situatie van Griekenland kent uiteraard specifieke kenmerken: de oriëntatie op de Balkanlanden, de afhankelijkheid van de maritieme handel en de toeristenindustrie voor vooral uit West-Europa afkomstige toeristen. De bron van de Griekse crisis is echter dezelfde als die in heel Europa, de VS en de rest van de wereld: de anarchie in

Eerst de mensen, niet de winst!

de productie en onderconsumptie door gebrek aan koopkracht en ineenstorting van het consumptieve kredietstelsel. Kredietbanken hadden vooral in de VS - na de crisis van de jaren dertig - een kunstmatige koopkracht geschapen. De huidige crisis leidt in Griekenland, evenals in de andere imperialistische landen, tot verscherping van ongelijkheid: tussen rijk en arm, tussen krachtverhoudingen in economische sectoren, ondernemingen en nationale economieën. Deze aanscherping is niet centraal gepland, het gevolg van de wild om zich heen grijpende crisis. Maar afzonderlijke spelers hebben zich daarop wel degelijk voorbereid.

Zo wordt de crisis aangegrepen om in de jaren '80 op gang gebrachte neoliberale politiek van afbraak van arbeidsvoorwaarden en zorgvoorzieningen ten gunste van lastenverlichting voor het bedrijfsleven, versneld door te voeren. Het Europese 'hulpprogramma' voor Griekenland laat dit schaamteloos zien. Het toont opnieuw aan dat het EU-beleid gericht is op het afwentelen van de crisis op de werkende bevolking om de rijken en multinationals 'uit de wind te houden' en in staat te stellen door te gaan met het vergaren van meerwaarde en maximaliseren van winsten.

De veroorzakers van de crisis zitten overal nog schaamteloos aan het roer. Zij willen en kunnen niets anders dan het neoliberale economische beleid voortzetten dat de crisis vooral heeft aangewakkerd. De ideeënarmoede bij de heersende klasse, haar ideologen en 'wetenschappers' om de aard van de crisis te begrijpen en te bestrijden, is - evenals als de aard van de crisis zelf - aanwijzing dat het kapitalisme niets nieuws meer kan ontwikkelen. Dit kapitalistische eco-

nomische, maatschappelijke en politiek systeem heeft de mensheid niets meer te bieden dan afbraak van het levenspeil van velen en verdere verrijking van enkelen. Statistieken laten deze groeiende kloof tussen rijk en arm in Nederland, en op wereldschaal, onweerlegbaar zien.

Dit leidt tot de noodzaak eenheid te smeden tussen iedereen die geen belang heeft bij voortzetting van dit verrotte economische, maatschappelijke en politieke stelsel. Eenheid om de strijd aan te binden en te versterken tegen de vertegenwoordigers en uitvoerders van dit stelsel. Eenheid om alternatieven te ontwikkelen voor dit stelsel. Nationaal en internationaal.

Wij steunen de strijd van de Griekse bevolking, geïnspireerd en geleid door de Griekse Communistische Partij, tegen de dictaten van het kapitaal die door de eigen heersende klasse en haar politieke vertegenwoordigers worden uitgevoerd.

Sluit je aan bij deze steun door internationale solidariteit te ontwikkelen en de strijd aan te binden met de heersende klasse en haar vertegenwoordigers en uitvoerders in eigen land. Wij gaan hun crisis niet betalen!

Sluit je aan om te strijden voor een planmatig economisch systeem, voor een socialistisch alternatief! De NCPN ziet in het bundelen van krachten binnen de arbeidersbeweging in Nederland de weg om de crisis te bestrijden en een maatschappij voor vrede en vooruitgang te bereiken. Natuurlijk in samenhang met internationale solidariteit. De NCPN wil theoretisch en praktisch bijdragen aan het smeden van die eenheid!

Meer weten? Vul de bon in of kijk op www.ncpn.nl

Naam: .....

Adres: .....

Postcode: ..... Woonplaats: .....

Telefoon: ..... E-mail: .....

- Ik wil een oriënterend gesprek
- Ik wil 3 maal een gratis nummer van MANIFEST (vierwekelijkse krant van de NCPN)

Opsturen naar: NCPN, Haarlemmerweg 177, 1051 LB Amsterdam